

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-10393/2024/90.221

Č. spisu: SEI-3070/2022

ROZHODNUTÍ č. 902009524

o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI) jako správní úřad příslušný podle § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.), v rámci řízení o odvolání společnosti XXXXX, XXX, se sídlem XXXXXXXXXXXXXXX XXX XXXXXX XX, XXX XX XXXXXXXXXXXXXXX XXX XXXXX, IČO: XXX XX XXX (dále účastník řízení), v právním zastoupení XXXXXX XXXXXX XXXXXXXXXXX XXX, AK se sídlem XXXXXX XXX XXXX/X, XXX XX XXXXX X, IČO: XXX XX XXX, proti rozhodnutí č. 542006923 ze dne 30. 10. 2023 pod č. j. SEI-24363/2023/54.102 (dále napadené rozhodnutí), vydanému územním inspektorátem SEI pro Liberecký a Ústecký kraj (dále správní orgán 1. stupně, též ÚZI SEI) v řízení vedeném z moci úřední a zahájeném dne XX. X. XXXX o neoprávněně čerpané podpoře podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 165/2012 Sb.) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.), jímž se určuje, že: podle výroku I. se dopustil neoprávněně čerpané podpory elektřiny (dále podpora) ve výši 105 135,87 Kč v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, podle výroku II. se dopustil neoprávněně čerpané podpory ve výši 333 426,65 Kč v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014, podle výroku III. se dopustil neoprávněně čerpané podpory ve výši 357 569,21 Kč v období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015, podle výroku IV. se dopustil neoprávněně čerpané podpory ve výši 298 806,66 Kč v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016, podle výroku V. se dopustil neoprávněně čerpané podpory ve výši 178 365,68 Kč v období od 1. 1. 2017 do 31. 7. 2017, podle výroku VI. se dopustil neoprávněně čerpané podpory ve výši 25 729,51 Kč v období od 1. 1. 2018 do 31. 3. 2018, u všech z důvodu jiného roku uvedení do provozu, dále jím byla výrokem VII. uložena povinnost uhradit neoprávněně čerpanou podporu v celkové výši 1 299 033,58 Kč a výrokem VIII. byla uložena podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále vyhláška č. 520/2005 Sb.) povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč, po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázaným doručením dne XX. XX. XXXX, vydává podle § 90 zákona č. 500/2004 Sb., toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 542006923 pod č. j. SEI-24363/2023/54.102 ze dne 30. 10. 2023 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. **m ě n í** tak, že původní výrokovou část nahrazuje takto:

- I. Společnost XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. dopustila neoprávněně čerpané podpory ve výši 333 264,85 Kč v období od 1. 1. 2014

do 31. 12. 2014. Neoprávněné čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu.

- II. Společnost XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. dopustila neoprávněně čerpané podpory ve výši 357 498,58 Kč v období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015. Neoprávněné čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu.
- III. Společnost XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. dopustila neoprávněně čerpané podpory ve výši 298 710,39 Kč v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016. Neoprávněné čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu.
- IV. Společnost XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. dopustila neoprávněně čerpané podpory ve výši 178 256,14 Kč v období od 1. 1. 2017 do 31. 7. 2017. Neoprávněné čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu.
- V. Společnost XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. dopustila neoprávněně čerpané podpory ve výši 25 723,23 Kč v období od 1. 1. 2018 do 31. 3. 2018. Neoprávněné čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu.
- VI. Společnosti XXXXX, XXX se podle § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. ukládá povinnost neoprávněně čerpanou podporu v celkové výši 1 193 453,19 Kč uhradit nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí SEI o neoprávněném čerpání podpory do státního rozpočtu, a to na účet č. 19-34826011/0710, variabilní symbol 542006923.
- VII. Společnosti XXXXX, XXX se v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 vyhlášky ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále vyhláška č. 520/2005 Sb.), ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých), které jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-34826011/0710, variabilní symbol 5420069231. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Dne XX. XX. XXXX bylo na základě zjištění obsaženého v protokolu o kontrole č. [REDACTED] ze dne XX. X. XXXX (dále protokol) s účastníkem řízení zahájeno ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s přihlédnutím k § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. správní řízení z moci úřední ve věci neoprávněně čerpané podpory.

Protokolárně zachycený kontrolou zjištěný objem neoprávněného čerpání podpory za inkriminovaná období vedl k závěru o účastníkem řízení neoprávněně uplatňované jednotkové výkupní ceně pro podporovaný druh energie v kategorii: *Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. 12. 2009*, kdy fakturovaná cena byla vyšší, než měla být fakturována správně podle příslušných cenových rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) za jednotlivé roky pro podporovaný druh energie v kategorii: *Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 1. ledna 2010 do 31. 12. 2010*.

To proto, jak je argumentačně podloženo, že u výroby elektřiny provozované účastníkem řízení – fotovoltaická elektrárna evid. č. 1 (dále FVE) XXX XX XXXXXXXXXXXXXXX XXX XXXXXXX, p. č. XX/X, k. ú. XXXXXXXXXXXXXXX XXX XXXXXXX, okres XXXXXXX, kraj XXXXXXX– byly podmínky pro uvedení do provozu podle CR ERÚ č. 4/2009 splněny až v roce 2010, když dne 7. 1. 2010 nabylo právní moci rozhodnutí o udělení licence č. XXXXXXXXXXX vydané pod č. j. XXXXX-X/XXXX dne 12. 12. 2009 a FVE byla připojena k distribuční soustavě. Na této bázi došlo ze strany účastníka řízení k neoprávněnému čerpání podpory při jejím uplatňování formou výkupních cen za elektřinu naměřenou a dodanou do distribuční soustavy za období, jak jsou uvedena ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Protokol byl účastníkovi řízení prokazatelně doručen dne X. X. XXXX. V souladu s § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 255/2012 Sb.) byl řádně poučen o možnosti podat námitky ke zjištěním uvedeným v protokolu, přičemž toto oprávnění využil. Námitky byly prokazatelně doručeny dne XX. X. XXXX. Na základě jejich postoupení k dalšímu řešení dne XX. X. XXXX byly v souladu s § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. pod č. j. SEI-15981/2023/54.100 dne XX. X. XXXX vyřízeny ředitelkou ÚZI SEI. Vyřízení námitek bylo účastníkovi řízení prokazatelně doručeno dne XX. X. XXXX.

Pod č. j. SEI-17128/2023/54.102 ze dne XX. X. XXXX byla účastníkovi řízení zaslána výzva k dobrovolnému vrácení podpory čerpané v rozporu se zákonem se stanovením lhůty k dobrovolnému plnění celkové částky 1 299 033,58 Kč v délce 15 dnů, k jejímuž doručení prokazatelně došlo dne XX. X. XXXX. Účastníkem řízení na výzvu reagováno nebylo.

Protože správní orgán 1. stupně měl za dostatečně prokázané, že ze strany účastníka řízení došlo k čerpání podpory elektřiny v nesprávné výši, přistoupil dne XX. X. XXXX k vydání oznámení o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře pod č. j. SEI-19320/2023/54.102, jímž zahájil správní řízení z moci úřední s prokazatelným doručením dne XX. X. XXXX. Souběžně seznámil účastníka řízení s jeho právy, zejména na možnost navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy v řízení, k čemuž stanovil lhůtu 10 dní od doručení oznámení.

V reakci na toto oznámení účastník řízení zaslal dne X. X. XXXX vyjádření s doprovodnými námitkami vztahujícími se k předmětu řízení, načež správní orgán 1. stupně písemností ze dne XX. X. XXXX pod č. j. SEI-20432/2023/54.102 s prokazatelným doručením dne XX. X. XXXX oznámení o zahájení řízení na základě vyjádření podaného dne X. X. XXXX pro úplnost a odstranění veškerých pochybností doplnil a sdělil, že neoprávněně čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu, a dále, že neoprávněně čerpaná podpora byla vyčíslena ve výši 1 299 033,58 Kč.

Účastník řízení toutéž písemností stanovil novou lhůtu pro případné uplatnění práva navrhnout důkazy a činit jiné návrhy v řízení. Na základě uvedeného doplnění účastník řízení zaslal podání s názvem „*Vyjádření k doplnění oznámení o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře*“ ze dne XX. X. XXXX, kde se vyjádřil k zahájení řízení a vznesl námitky k datu nabytí právní moci licence. Dále požádal o nařízení ústního jednání a navrhl provedení důkazu svědeckou výpovědí.

Následně bylo účastníkovi řízení zasláno pod č. j. SEI-23228/2023/54.102 ze dne XX. XX. XXXX oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí, které bylo prokazatelně doručeno dne XX. XX. XXXX. Účastník řízení jím byl vyrozuměn, že jsou již shromážděny veškeré podklady k vydání rozhodnutí, s nimiž má právo se seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení.

Dne XX. XX. XXXX účastník řízení požádal o zaslání správního spisu, tím o umožnění nahlížení do něho formou zaslání jeho elektronické kopie do datové schránky. Správním

orgánem 1. stupně bylo žádosti, jak dokumentuje písemnost pod č. j. SEI-23646/2023/54.102 ze dne XX.XX.XXXX s vykázaným doručením dne XX. XX. XXXX, vyhověno s uvedením (a následnou realizací), že z kapacitních důvodů je spis zasílán v celkem 10 datových zprávách.

Účastníkem řízení byla dne XX. XX. XXXX s doručením správnímu orgánu 1. stupně téhož dne zaslána písemnost v podobě kombinace částečného vyjádření k podkladům rozhodnutí a žádosti o prodloužení lhůty k podkladům rozhodnutí o 5 dní. V mezidobí ohraničeném daty doručení žádosti a vydání rozhodnutí (tj. v období 7 dní) již však k žádnému dalšímu vyjádření nedošlo.

Správní orgán 1. stupně přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí dne XX.XX.XXXX, jehož doručení účastníkovi řízení je vykázáno datem XX. XX. XXXX.

Proti napadenému rozhodnutí podal účastník řízení u správního orgánu 1. stupně v zákonné lhůtě dne XX. XX. XXXX odvolání. Protože tento správní orgán měl za dostatečně prokázané, že ze strany účastníka řízení jako výrobce došlo ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. k čerpání podpory elektřiny v nesprávné výši a v obsahu odvolání neshledal žádný zákonný důvod k postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., postoupil odvolání odvolacímu správnímu orgánu.

Po úvodním shrnutí dosavadního vývoje řízení účastník řízení soustředil odvolací námítky do čtyř okruhů:

1. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí

K objasnění této údajné vady napadeného rozhodnutí přistoupil v úvodu citací první věty § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. vztahující se k odůvodnění jako náležitosti rozhodnutí, dále nutnosti nadřízeného správního orgánu mít možnost dohledat skutečnosti, o které je opřen výrok rozhodnutí, dále označil nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů za jednu z nejzávažnějších vad zatěžujících správní rozhodnutí, přičemž označil vypořádání námitek v napadeném rozhodnutí za strohé, z nichž není patrné, z jakých východisek bylo čerpáno a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j. 4 Azs 55/2003-51 ze dne 22. 1. 2004, a sice že *„rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.“*

Dále odkázal na námitku, která byla vznesena ve vyjádření k podkladům rozhodnutí týkající se nesprávného zahrnutí DPH, jež měla být podle tvrzení vyřízena údajně úsečně, a to pouhým uvedením, že *„dle judikatury soudů je nepřiměřený majetkový prospěch vyčíslován včetně DPH“*, přičemž absentuje konkrétní uvedení judikatury. K tomu účastník řízení namítal, že pokud snad nějaká taková judikatura k neoprávněnému majetkovému prospěchu existuje, řízení je vedeno nikoliv v této věci (tedy institutu podle zákona o cenách), ale ve věci neoprávněně čerpané podpory.

Následně odkázal na svá podání ze dne XX. X. XXXX a XX. XX. XXXX, v nichž navrhoval nařízení ústního jednání a provedení důkazu – výsledkem svědka XXX. XXXXX XXXXX, který byl od X. X. XXXX do X. XX. XXXX jednatelem účastníka řízení. Tyto byly navrženy za účelem prokázání skutečností uvedených ve vyjádření účastníka k doplnění oznámení o zahájení řízení z XX. X. XXXX, totiž že se bezprostředně po vydání rozhodnutí o udělení licence, a to ještě v prosinci 2009, vzdal práva na rozklad. K tomu uvedl, že v napadeném rozhodnutí byl učiněn pouze závěr, že vzdání se práva na rozklad v prosinci 2009 nebylo prokázáno a přidal své tvrzení, že neprovedením navrhovaného důkazu účastníkovi právě SEI v prokázání zabránila.

Výše uvedené spojil s tzv. opomenutými důkazy, které jsou v judikatuře správních soudů považovány za pochybení, neboť „*téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost.*“ a odkázal na konkrétní judikaturu.

Po upozornění, že na problematiku poukazoval již ve vyjádření ze dne XX. X. XXXX, zavedl polemiku ve vztahu k nabytí právní moci licence v roce 2010, a to poukazem, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 244/2015 i předcházející jeho vydání, tedy rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2015, č. j. 62 A 47/2014, řeší toliko včasnost podané správní žaloby a její přípustnost z hlediska naplnění podmínky zásahu do subjektivních veřejných práv stěžovatele. Z toho účastník řízení dovodil, že vznesená námitka zůstala nevypořádaná, neboť v napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že „*vyznačení data právní moci je potvrzeno rozsudkem NSS ze dne 27. 4. 2016 (judikát 6 As 244/2015).*“

2. Nedostatky v zahájení správního řízení

Úvodem k tomuto okruhu účastník řízení vyznačil časové období vedení korespondence, která se zahájení správního řízení týkala. Dne XX. X. XXXX obdržel oznámení ze dne XX. X. XXXX, č. j. SEI-19320/2023/54.102, o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře. Pro údajnou nesrozumitelnost reagoval dne X. X. XXXX a domáhal se objasnění nezřejmosti, čeho se řízení týká, nejasného předmětu řízení co do práv a povinností, o nichž má být rozhodováno. V oznámení nebyla uvedena dosavadní skutková zjištění a nebyl patrný skutek, o kterém bude v řízení jednáno, ani správní delikt, který je v tomto skutku spatřován. Dne XX. X. XXXX obdržel účastník řízení doplnění oznámení o zahájení řízení, ve kterém se uvádí, že „*Neoprávněně čerpání podpory spočívá v jejím čerpání v nesprávné výši z důvodu jiného roku uvedení do provozu. Neoprávněně čerpaná podpora byla vyčíslena ve výši 1 299 033,58 Kč.*“

Namítá, že ani po obdržení doplnění není zřejmé, o čem je správní řízení vedeno, čeho se správní řízení týká a o čem v něm má být rozhodováno, když v oznámení o zahájení správního řízení o tomto nedostal úplné informace.

Dále poukazuje na to, zda správní řízení vychází ze závěrů kontrolního řízení vedeného SEI pod číslem spisu 5400904722. Zatímco uvedené kontrolní řízení bylo vedeno ve věci neoprávněného majetkového prospěchu podle zákona č. 526/1990 Sb., předmětné správní řízení je vedeno ve věci neoprávněně čerpané podpory podle § 51 zákona č. 165/2012 Sb.

Zopakoval, že stále není zcela zřejmé, čeho se správní řízení týká a o čem v něm má být rozhodováno, když v oznámení o zahájení správního řízení o tomto nedostal úplné informace, přičemž odkázal na závěr č. 62 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 26. 11. 2007, z něhož citoval: „*V oznámení o zahájení řízení o správním deliktu podle § 46 odst. 1 správního řádu správní orgán popíše skutek, o kterém bude v řízení jednáno, a správní delikt, který je v tomto skutku spatřován. (...) V oznámení o zahájení ostatních řízení podle § 46 odst. 1 správního řádu správní orgán uvede věc, o které bude v řízení jednáno. Popis věci tvoří obecné vymezení práv nebo povinností, o kterých bude v řízení rozhodováno, a též dosavadní skutková zjištění.*“

Posléze vyjádřil neochotu přijmout argumentaci k vypořádání dřívější námitky v napadeném rozhodnutí o tom, že „*obecné vymezení předmětu řízení může mít různé konkrétní podoby v závislosti na povaze konkrétního řízení zahajovaného z moci úřední*“ a že „*v tomto případě nejde o přestupkové řízení.*“ Vyslovil se, že tím není odůvodněno, proč by měly být nižší nároky na zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře než na zahájení řízení o přestupku. V řízení, které má vést k povinnosti uhradit částku 1,3 mil. Kč, musí být účastníkovi řízení od počátku zřejmé, čeho se řízení týká, aby mohl účinně hájit svá práva.

Závěrem konstatoval, že považuje nadále správní řízení za vadně zahájené, spatřuje v něm vážnou vadu řízení, když oznámení o zahájení správního řízení v rozporu s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. nevymezuje předmět řízení.

3. Uplynutí prekluzivní lhůty podle daňového řádu

Účastník řízení považuje solární odvod za solární daň, pro niž již uplynula tříletá prekluzivní lhůta podle § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 280/2009 Sb.), přičemž nesouhlasí s právním názorem správního orgánu 1. stupně uvedeným v napadeném rozhodnutí, a sice že „SEI žádnou daň nedoměruje. Odvod z elektřiny vyrobené využitím slunečního záření je stržen a odveden přímo povinně vykupujícím. Na účet příjemce podpory tak už byla připsána částka bez tohoto odvodu.“

Doplnil, že solární odvod je svou povahou srážkovou daní, která je srážena z částky podpory, a že jejím plátcem je v případě hrazení podpory formou výkupní ceny povinně vykupující (§ 15 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb.). Solární odvod ale zatěžuje poplatníka, kterým je výrobce elektřiny ve FVE (§ 15 odst. 1 citovaného zákona). Z toho dovodil, že kdo příslušnou částku odvádí finančnímu úřadu, je pro posouzení plynutí prekluzivní lhůty zcela bezpředmětné.

Návazně věnoval pozornost tabulkám na stranách 13 až 14 napadeného rozhodnutí a zabýval se dále rozdílností solárního odvodu pro FVE uvedené do provozu v roce 2009 (v letech 2014 – 2021 nebyl stanoven žádný solární odvod) a v roce 2010 (ve stejném období byl stanoven odvod ve výši 10 % z výkupní ceny), z čehož vyplynulo, že je-li částka v obdobích 2014 – 3/2018 ponižována právě o 10 %, potom celý rozdíl mezi částkou uvedenou ve sloupci „mělo být fakturováno společností XXX XXXXXX“ a sloupci „mělo být vyplaceno na účet kontrolované osoby“ je ale fakticky doměřením solární daně, k čemuž jednak SEI není věcně příslušná (správu odvodu vykonávají podle § 21 odst. 1 téhož zákona finanční úřady), jednak ve všech sledovaných obdobích je zpětné doměření nepřipustné pro uplynutí prekluzivní lhůty podle zákona č. 280/2009 Sb.

V § 14 zákona č. 165/2012 Sb. formálně použitý pojem „odvod“ nepochybně podle účastníka řízení nahrazuje daň, tedy povinnou neúčelovou platbu do státního rozpočtu. Tomuto závěru svědčí podle účastníka řízení i odkaz na postup podle zákona č. 280/2009 Sb. při správě solárního odvodu uvedený v § 21 zákona č. 165/2012 Sb. Jak je totiž patrné z § 2 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daní se pro účely daňového řádu rozumí rovněž peněžité plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle daňového řádu, ačkoli zákon toto plnění formálně neoznačuje jako daň.

Přestože na odvod z neoprávněného čerpání podpory se s účinností od 1. 1. 2016 vztahuje specifická prekluzivní lhůta 10 let (§ 51 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., pozn. odvolacího správního orgánu: nyní § 51 odst. 4 v účinném znění), tato prekluzivní lhůta se podle vyjádření účastníka řízení vztahuje výhradně na neoprávněně čerpanou podporu, tedy podporu čerpanou podle citovaného zákona. Odvod z elektřiny ze slunečního záření není podporou čerpanou podle téhož zákona a ustanovení o 10leté prekluzivní lhůtě podle § 51 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. (§ 51 odst. 4) se na základě úvahy účastníka řízení na něj nevztahuje.

Závěrečnou fázi zaměřil účastník řízení na lhůtu pro stanovení daně, přičemž se soustředil na § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., podle něhož daň nelze stanovit po uplynutí 3 let, když lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

V souvislosti s doměřením odvodu z elektřiny vyrobené využitím slunečního záření za období 1 až 3/2018 poukázal na § 15 zákona č. 165/2012 Sb., podle něhož je plátcem odvodu v případě

hrazení podpory formou výkupní ceny povinně vykupující. Datem splatnosti daně tak byl okamžik, kdy byla povinně vykupujícím uhrazena výkupní cena.

Na tomto základě dovedl, že při splatnosti faktury za dodávku elektřiny za měsíc březen 2018 dne 23. 4. 2018 uplynula prekluzivní lhůta podle § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. toto poslední období dne 23. 4. 2021 a představil v rámci orientačního propočtu výsledný efekt celkové výše neoprávněně čerpané podpory vyčíslené SEI z pohledu odvodu z elektřiny ze slunečního záření, u kterého již uplynula prekluzivní lhůta podle § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., a to rovnající se částce 652 055,76 Kč.

4. Zahrnutí DPH

V tomto okruhu odvolacích námitek účastník řízení v úvodu orientoval při opoře o tabulku č. 2 (opravná tabulka) na str. 13 napadeného rozhodnutí na odvozování výše neoprávněně čerpání podpory v období 2013 až 1/2016 z rozdílu mezi částkou, která byla fakturována při uplatnění výkupních cen pro výroby uvedené do provozu v roce 2009 včetně daně z přidané hodnoty (dále DPH) a částkou, která by byla účastníkem řízení fakturována, pokud by fakturoval výkupní ceny pro výroby uvedené do provozu v roce 2010 včetně DPH. Přitom zdůraznil, že do výše údajně neoprávněně čerpané podpory nelze zahrnout DPH, neboť fakturovaná daň z přidané hodnoty není podporou čerpanou výrobcem (účastníkem řízení), ale daní.

V pokračování na příkladu období 1 až 12/2015, kdy bylo fakturováno 2 022 736,39 Kč bez DPH, uvedl, že podle výkupních cen pro výroby uvedené do provozu v r. 2010 by částka činila 1 882 335,84 Kč bez DPH, rozdíl činí 140 400,55 Kč. Pokud ve stejném období rozdíl počítáme vč. DPH, činí 169 335,63 Kč. Fakticky tak za rok 2015 dochází k doměření DPH ve výši 28 935,08 Kč.

Posléze přistoupil k tvrzení, že podle něho DPH nelze považovat za neoprávněně čerpanou podporu, neboť nejde o příjem příjemce podpory, ale o částku, která je příjemcem podpory odvedena správci daně. Návazně uvedl, že rovněž pro DPH platí, pokud by byla odvedena v nesprávně vyšší, prekluzivní lhůta podle daňového řádu v délce 3 roky. Svá tvrzení uzavřel, že podle orientačního propočtu účastníka řízení tvoří z celkové výše neoprávněně čerpané podpory vyčíslené SEI takto nesprávně zahrnutá DPH celkem 168 144,61 Kč (21 % z vypočtené neoprávněně čerpané podpory za období 2013 až 1/2016).

V petitu se účastník řízení, jelikož usuzuje, že napadené rozhodnutí je nesprávné a v rozporu s právními předpisy, alternativně domáhá jeho zrušení a zastavení řízení, případně zrušení a vrácení věci správnímu orgánu, který je vydal.

Odvolací správní orgán po zkonstatování, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou, přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Podklady obsažené ve spisu, na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno, hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech. V uváděných intencích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. V rámci přezkoumání věcné úplnosti a skutkového stavu věci na základě veškeré dokumentace odvolací správní orgán posoudil správnost napadeného rozhodnutí. Dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, a to z následujících, níže uvedených důvodů.

Námítky vznesené účastníkem řízení v odvolání jsou vypořádány v následujícím textu tohoto rozhodnutí, stejně jako důvody, proč trpí napadené rozhodnutí vadami, pro které je nutné ho zrušit a věc vrátit správnímu orgánu 1. stupně.

K tomu odvolací správní orgán předně uvádí, že bral do úvahy právní názor vyjádřený v četné judikatuře (např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54), a sice že „*správní orgán (obdobně jako soud) má povinnost se vypořádat přezkoumatelným způsobem se všemi*

uplatněnými [...] námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí – dodejme i zavádějící – argument či tvrzení.“

Ad 1.

Odvolacím správním orgánem je k odvolacím námitkám týkajících se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí předně zaujímano stanovisko, že k otázce přezkoumatelnosti přistupuje i správní orgán stejně jako soud z úřední povinnosti, zabývá se jí i bez jakéhokoliv externího podnětu.

Jak již bylo dříve uvedeno, neshledal správní orgán z pohledu namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žádnou spojitost mezi strohostí ve vyjadřování správního orgánu 1. stupně a citací z rozsudku Nejvyššího správního soudu pod č. j. 4 Azs 55/2003-51 ze dne 22. 1. 2004, která se týká absence důkazů v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, na jejichž podkladě správní orgán dovedl své závěry, které vyjádřil ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

K nespátrování takových souvislostí je odvolací správní orgán veden jednak nespecifikováním využití tohoto spojení účastníkem řízení (teze vyplývá a musí vyplývat z argumentu), účelovým vytrháváním ze souvislostí a umělým aplikováním v rozsudku Nejvyššího správního soudu projednávané věci občana Ruské federace, jemuž Ministerstvo vnitra ČR zamítlo udělení azylu na věc účastníka řízení, která byla napadeným rozhodnutím rozhodována.

Odvolací správní orgán uvádí, že citace judikátů sehraje významnou roli tehdy, je-li přesná, zcela určitá a srozumitelná, nevytržená z kontextu a celistvá, když není účelově přizpůsobena ryze potřebám a zájmům účastníka řízení.

V této souvislosti má odvolací správní orgán za potřebu věnovat výše označenému rozsudku Nejvyššího správního soudu náležitější pozornost. Celá právní věta z něho vzniklá zní: *„Rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovedl své závěry, je v rozporu s § 47 odst. 3 správního řádu a je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Nejsou-li důkazy obsaženy ani ve správním spise, nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].“*

Následnou citací z předmětného rozsudku ozřejmuje, proč a za jakých okolností byl takovýto závěr Nejvyšším správním soudem naformulován, když se v něm uvádí, že *„soud také poukázal na ustanovení § 47 odst. 3 správního řádu, podle něhož v odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval.“*

Dále je v označeném rozsudku Nejvyššího správního soudu uváděno, že *„podle ustanovení § 47 odst. 4 správního řádu je pak jednou z důležitých vlastností správního rozhodnutí i jeho přesvědčivost.“*

V pokračování je v něm obsaženo následující, a sice že *„soud navíc shledal, že závěry žalovaného neodpovídají ani obsahu správního spisu: zmíněné důkazy nejen že nejsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale nejsou obsaženy ani ve správním spise. Zprávy, které žalovaný citoval v závěru protokolu o pohovoru se žalobcem a na které ho upozornil jako na podklad pro rozhodování, ve spise chybějí. Za takto zjištěného skutkového stavu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Kromě toho skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].“*

Tuto obsáhlejší citaci odvolací správní orgán uvádí, aby demonstroval, že účastníkem řízení v námitce popisovaný stav nenastal.

Takovou skutečnost vyjadřuje hned první věta odůvodnění napadeného rozhodnutí, když jí správní orgán 1. stupně uvádí, že „*na základě zjištění obsaženého v protokolu o kontrole č. XXXXX ze dne XX. X. XXXX (dále jen protokol), zahájila SEI ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s přihlédnutím k § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., dne XX. X. XXXX správní řízení z moci úřední ve věci neoprávněně čerpané podpory s účastníkem řízení XXXXX, XXX*“

K závěru, že protokol o výsledku kontroly představuje důkazní prostředek, myšleno jeden z možných důkazních prostředků, který nezbavuje správní orgán provádějící správní řízení povinnosti procesně zjistit objektivní stav věci potřebný pro rozhodnutí, dospěla i judikatura. Jako příkladný v tomto směru odvolací správní orgán představuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008 pod č. j. 4 As 21/2007-80, ve kterém je mj. uvádí, že „*výsledky kontroly provedené podle zákona č. 552/1991 Sb. (pozn.: i zákona č. 255/2012 Sb.) mohou být podkladem pro zahájení řízení [...] a jedním z důkazů, kterými je prokazováno protiprávní jednání odpovědného subjektu, avšak samy o sobě nenahrazují, ani nemohou nahradit, dokazování provedené postupem stanoveným správním řádem v rámci následně vedeného správního řízení [...].*“

V napadeném rozhodnutí je tento narativ nepochybně naplněn, odvolací správní orgán k tomu z napadeného rozhodnutí jako přiměřené cituje ze strany 3, kde je uvedeno, že „*Dne XX. XX. XXXX bylo SEI vydáno Oznámení o shromážděných podkladech. Po uplynutí lhůty stanovené SEI v rámci tohoto oznámení správní orgán podrobně prostudoval písemnosti obsažené ve spisu se spis. zn. SEI-3070/2022 a s č. 5400904722, zejména protokol, podané námitky k protokolu, vyjádření k doplnění oznámení o zahájení řízení ze dne XX. X. XXXX a další listinné materiály, které jsou nedílnou součástí spisu. Správní orgán tyto podklady hodnotil ve vzájemné souvislosti. Výhrady účastníka řízení v podaných námitkách proti protokolu a ve vyjádření k doplnění oznámení o zahájení řízení jsou totožné.*“

Nepochybně je do napadeného rozhodnutí vloženo i provedení dalších důkazů, k nimž je jen ve stručnosti odkázáno (příkladně) na třetí odstavec zdola jeho strany 7, kde jsou uváděny samostatně doklady, jako např. vyjádření Energetického regulačního úřadu anebo montážní list elektroměru ze dne 25. 2. 2010 či smlouva o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě elektřiny do sítě NN, jež jsou založeny ve spisu pod č. 1.13.

Na tomto základě je námitka, která se týká absence důkazů v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jejichž podkladě správní orgán 1. stupně dovedl své závěry, které vyjádřil ve výrokové části napadeného rozhodnutí, zhodnocena jako nedůvodná.

Se stejným závěrem jsou vyhodnoceny i námitky, které se vztahují k údajné nevyořádanosti či strohosti ve vyjádření k těm, které byly vzneseny ve vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí.

Co se týká výpočtu a zahrnutí DPH správní orgán 1. stupně postupoval při vyčíslení stejně jako u nepřiměřeného majetkového prospěchu ve smyslu § 14 zákona č. 526/1990 Sb. Zde se vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 6 A 5/2000 – 58, čímž je dána i odpověď na pochybnost vyjádřenou účastníkem řízení v odvolání, zda k této problematice „nějaká“ judikatura existuje. Odvolací správní orgán tedy napravuje nedostatek konkrétního uvedení judikátu, z jakého správní orgán 1. stupně při svém odůvodnění, proč zahrnul i DPH do nepřiměřeného majetkového prospěchu, vycházel.

Pokud účastník řízení namítá, že navrhoval nařízení ústního jednání a provedení důkazu – výslechem svědka XXX. XXXXX XXXXX, který byl od X. X. XXXX do X. XX. XXXX jednatelem účastníka řízení, jimiž mělo dojít k prokázání skutečností uvedených ve vyjádření účastníka k doplnění oznámení o zahájení řízení z XX. X. XXXX, totiž že se bezprostředně po vydání rozhodnutí o udělení licence, a to ještě v prosinci 2009, vzdal práva na rozklad, a že

neprovedením navrhovaného důkazu účastníkovi řízení právě SEI v prokázání této skutečnosti zabránila, stojí odvolací správní orgán ohledně této věci za správním orgánem 1. stupně.

Stejně, jako měl správní orgán 1. stupně, má i odvolací správní orgán k dispozici veškeré podklady a vyjádření ERÚ k nabytí právní moci licence účastníka řízení. Tak, jak je uvedeno v tomto správním aktu, bylo rozhodnutí o udělení licence účastníkovi řízení ze dne XX. XX. XXXX doručeno prostřednictvím datové schránky dne 22. 12. 2009. Na tomto rozhodnutí je uvedeno poučení o opravném prostředku, a to tak, že: „*Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení ve smyslu § 72 odst. 1 správního řádu podat rozklad podle § 152 správního řádu k předsedovi ERÚ podáním u ERÚ.*“

Jelikož se na rozklad použije ustanovení o odvolání ve smyslu § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., v němž je obsaženo, že „*nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání*“, probíhala na tomto základě tedy standardní 15denní lhůta pro rozklad. Rozhodnutí tak nabylo právní moci až uplynutím této lhůty. ERÚ SEI sdělil, že k nabytí právní moci této licence došlo až dne X. X. XXXX.

Správní spis neobsahuje jakoukoliv písemnost, která by prokazovala, že se účastník řízení vzdal práva na rozklad a licence by tím nabyla právní moci dnem doručení, proto bylo správním orgánem 1. stupně učiněno vyjádření, že tato skutečnost nebyla nijak doložena jak ERÚ, soudy, tak ani SEI. Jakkoliv je účastníkem řízení namítaná strohost tohoto vyjádření, nijak to nemění skutečnost, že se správní orgán 1. stupně námitkou zabýval, vypořádal ji.

K tomu odvolací správní orgán, ztotožňujíc se s vypořádáním námítky správním orgánem 1. stupně, dodává, že ani výpověď navrhovaného svědka XXX. XXXXX by na uvedených faktech nemohla nic změnit. Jak již bylo v jiné souvislosti uvedeno, že teze vyplývá z argumentu, bylo by výrazně vhodnější dokumentovat tvrzení o vzdání se práva na rozklad existujícím dokumentem, který by explicitně vzdání se práva na rozklad po doručení rozhodnutí o udělení licence účastníku řízení potvrzoval. Takový důkaz, pokud by skutečně existoval, mohl účastník řízení předložit kdykoliv v průběhu řízení. Jestliže se totiž účastník řízení, resp. výše jmenovaný pan XXXX XXXXX, předchozí jednatel účastníka řízení, skutečně vzdal práva na rozklad, musí o tom existovat minimálně záznam do spisu, jestliže bylo toto vzdání se práva na rozklad učiněno ústně. Po přezkoumání kompletního licenčního spisu, který je veden ERÚ ve věci získání licence pro provoz FVE, však musí odvolací správní orgán konstatovat, že tuto listinu se mu nepodařilo dohledat a jak znovu připomíná, ani účastník řízení tuto listinu nebyl schopen doložit. Listinný důkaz (tzn. samotná listina o vzdání se práva na rozklad či záznam do spisu, že bylo vzdání se práva na rozklad učiněno ústně) jako jediný vnímá odvolací správní orgán za schopný prokázat bez důvodných pochybností, že k této skutečnosti opravdu došlo. Svědecká výpověď pana XXXXX XXXXX by v případě, že by rovněž existoval tento listinný důkaz, byla vnímána pouze jako podpůrná a potvrzující tento listinný důkaz, sama o sobě však nemá potřebnou důkazní sílu prokázat skutečnost, že ke vzdání se práva na rozklad došlo – to vše s ohledem na skutečnost, že jediný, kdo tvrdí, že se vzdal práva na rozklad, je právě účastník řízení.

Pokud výše uvedené účastník řízení spojil s tzv. opomenutými důkazy, staví odvolací správní orgán proti jím uvedenému množství judikátů ten, který vyvrací, že by napadené rozhodnutí bylo zatíženo pochybením zakládajícím nejen nepřezkoumatelnost, ale současně též jeho protiústavnost.

Jde o náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 118/09 (N 254/55 SbNU 455) ze dne 8. 12. 2009, z něhož vzešla tato právní věta: „*Ústavní soud v řadě svých nálezů [náleží sp. zn. III. ÚS 61/94 ze dne 16. 2. 1995 (N 10/3 SbNU 51), náleží sp. zn. III. ÚS 95/97 ze dne 12. 6. 1997*

(N 76/8 SbNU 231), nález sp. zn. III. ÚS 173/02 ze dne 10. 10. 2002 (N 127/28 SbNU 95), nález sp. zn. III. ÚS 569/03 ze dne 29. 6. 2004 (N 87/33 SbNU 339), nález sp. zn. III. ÚS 139/05 ze dne 20. 10. 2005 (N 200/39 SbNU 117), usnesení sp. zn. III. ÚS 359/05 ze dne 23. 9. 2005 (U 22/38 SbNU 579) a další] podrobně vyložil pojem tzv. opomenutých důkazů ve vazbě na zásadu volného hodnocení důkazů a kautely, jež zákon klade na odůvodnění soudních rozhodnutí. “

V pokračování Ústavní soud uvedl, že „zásada volného hodnocení důkazů tudíž neznamená, že by soud ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry (zjištění) opře a které opomene. Procesnímu právu účastníka navrhopvat důkazy odpovídá povinnost soudu nejen o vznesených návrzích (včetně návrhů důkazních) rozhodnout, ale také - pokud jim nevyhoví - ve svém rozhodnutí vyložit proč, z jakých důvodů tak činí. “

Návazně má právní věta pokračování, uvádí se v ní, že „neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Jestliže tak obecný soud nepostupuje, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě páté (především čl. 36 odst. 1, čl. 38 odst. 2) Listiny. “

K tomu nezbyvá než dodat, že pokud se správní orgán 1. stupně k neprovedení důkazu výsledkem svědka vyjádřil, že „ústní jednání není ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nutné. SEI spatřuje v důkazech, které má k dispozici a jsou součástí spisu, dostatečnou oporu. Není proto důvodu v tomto směru dále doplňovat dokazování ani výsledkem navrhovaného svědka XXX. XXXXX XXXXX. “, v intencích výše uvedené právní věty splnil povinnost nejen o vzneseném návrhu (jako návrhu důkazním) rozhodnout, ale také – pokud mu nevyhověl – ve svém rozhodnutí vyložil proč, z jakých důvodů tak činí. V konečném důsledku tak nelze napadené rozhodnutí považovat za vyvolávající nepřezkoumatelnost, natož protiústavnost.

Názor účastníka řízení, že zůstala nevypořádaná vznesená námitka, týkající se vyznačení data právní moci licence, k čemuž měl správní orgán 1. stupně uvést, že toto je potvrzeno rozsudkem NSS ze dne 27. 4. 2016 (judikát 6 As 244/2015), odvolací správní orgán nezastává. Nejvyšší správní soud v předmětném judikátu nerozporoval fakt ohledně data nabytí právní moci licence a toto vyjádření uvedené v napadeném rozhodnutí mělo sloužit jako podpůrný argument pro tento fakt. Odvolací správní orgán doplňuje, že účastník řízení nepodložil své tvrzení o jeho vzdání se práva na rozklad, z ničeho tato skutečnost nevyplývá a v předmětném soudním sporu nebyl prokázán opak. Podle odvolacího správního orgánu je tak formulace prvostupňového správního orgánu sice strohá, nicméně je odvolací správní orgán toho názoru, že k vypořádání námitky ze strany správního orgánu 1. stupně došlo.

Proti představám účastníka řízení o nepřezkoumatelnosti předmětného rozhodnutí, které odvolací správní orgán považuje za liché, staví závěry obsažené např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu pod č. j. 8 Afs 267/2017-38 ze dne 27. 2. 2019, jímž explicitně tento soud uvedl, že „nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. “

Dále nadepsaný soud v uvedeném rozsudku pokračuje, a uvádí, že „není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění.“

V závěru této citace stejný soud orientuje na skutečnost, že „zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomeneli správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43).“

Odvolací správní orgán, považuje výše uvedené jako vodítko, a je toho názoru, že s ohledem na shodu či podobnost námitek uplatněných účastníkem řízení jako v předchozím řízení i v nyní podaném odvolání se všemi námitkami správní orgán 1. stupně i odvolací správní orgán v tomto rozhodnutí zabývaly a tyto byly (jsou) vypořádány. V uváděných souvislostech se odkazuje na kompletní obsah správního spisu.

Na základě uvedeného odvolací správní orgán k námitkám vztahujícím se k okruhu vyjadřujícímu nepřezkoumatelnost rozhodnutí uzavírá, že se neztotožňuje s náhledem účastníka řízení a odmítá, že by napadené rozhodnutí trpělo vadou nedostatečného a nepřesvědčivého odůvodnění. Námitky tak hodnotí jako nedůvodné.

Ad 2.

Po zkonstatování, že časová osa, týkající se úkonů ve směru od správního orgánu 1. stupně k účastníkovi řízení a návazně ve směru opačném, kterou úvodem k okruhu námitek ve vztahu k domnělým vadám zahájení správního řízení účastník řízení nastínil, má nepochybně význam z pohledu průkaznosti jejich provedení i z hlediska naplnění a provázanosti v časovém měřítku, se odvolací správní orgán zaměřil především na jejich obsah, jejich soulad s náležitostmi, vyplývajícími z druhé věty § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., která stanoví, že „oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.“

Zaměřil se taktéž na úvahy nad obsahem a smyslem námitek, jak je účastník řízení v odvolání vznesl. Přitom jejich lichost a fabulační charakter vzbuzuje především účastníkem řízení vyjádřeného nechápání zřejmosti, čeho se správní řízení týká a o čem v něm má být rozhodováno, i přes doručení doplnění oznámení, až do období podání řádného opravného prostředku. I přes tuto skutečnost k nim zaujímá stanovisko.

Z pohledu názvosloví ve vztahu k později zahájenému správnímu řízení je význam prisuzován výzvě ze dne XX. X. XXXX pod č. j. SEI-17128/2023/54.102 s prokazatelným doručením dne 31. 7. 2023, jejímž obsahem je apel shodný s názvem výzvy, a to k dobrovolnému vrácení podpory čerpané v rozporu se zákonem, která byla vyčíslena v protokole.

Odvolací správní orgán nemá žádné pochybnosti, že správní řízení bylo zahájeno dne XX. X. XXXX doručením oznámení (pod č. j. SEI-19320/2023/54.102 ze dne XX. X. XXXX) o zahájení správního řízení účastníku řízení, resp. jeho právnímu zástupci. Předmět řízení

správní orgán 1. stupně neskrýval, netajil, nešifroval, zcela legálně a legitimně jej vyjádřil, když do oznámení zakomponoval, že „**zahajuje** ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.) s přihlédnutím k ustanovení § 40 zákona č. 165/2012 Sb., **správní řízení z moci úřední ve věci prověření celkové výše neoprávněného čerpání podpory.**“

O tom, že účastníkovi řízení byla dána možnost hájit svá práva, svědčí poučení, které orientuje na § 36 odst. 1 a § 38 zákona č. 500/2004 Sb. Konkrétním projevem téměř okamžitého využití je potom písemnost ze dne X. X. XXXX s názvem Vyjádření účastníka řízení k oznámení o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře ze dne XX. X. XXXX.

Výše uvedené tedy svědčí faktu, že je zahájeno řízení o neoprávněně čerpané podpoře (to vymezení předmětu řízení je), což pramení ze samotného názvu písemnosti. Že v oznámení o zahájení řízení předmět vymezen je, dokazuje i vyjádření, že „[...] z **vymezení předmětu řízení v Oznámení nejsou patrná** [...].“

Dalším faktem, potvrzujícím výše uvedené, je skutečnost, že i v této písemnosti v pokračování citovaného úryvku je vyjádřeno, co z vymezení předmětu v oznámení není patrné, a to „[...] práva nebo povinnosti, o nichž bude v řízení rozhodováno, ani nejsou uvedena dosavadní skutková zjištění. Není patrný skutek, o kterém bude v řízení jednáno, ani správní delikt, který je v tomto skutku spatřován.“ Přitom není uvedeno, o jaký pramen práva se v rámci domáhání (v bodu 2 vyjádření ze dne XX. X. XXXX) uvedení takovýchto atributů účastník řízení opírá.

Odvolací správní orgán, opírajíc se striktně o právní předpisy, a v této souvislosti poukazuje na již dříve citovanou druhou větu § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., a uvádí, že z jeho dikce takovéto požadavky nepramení.

Nelze tudíž být s účastníkem řízení ve shodě, jak uvádí ve třetím bodě vyjádření k oznámení o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře, a sice že správní řízení je vadně zahájené, ani s tím, že vadně zahájení s ním vedeného správního řízení způsobuje nezákonnost celého správního řízení. A již vůbec ne s tím, že účastníkovi řízení zahájení správního řízení znemožňuje uplatňovat jeho procesní práva, neboť důkazy o tom, že vyjádření uplatnil účastník řízení ve více případech, jsou zahrnuty do správního spisu; za preferované a referenční je v tomto směru považované tímto rozhodnutím řešené podané odvolání.

Aplikace § 46 odst. 1 zákona a v jeho dikci vymezený předmět řízení nezákonnost ani u zahájení, nezpůsobuje. Nezákonnost zahájení řízení není vyvolána ani reakcí správního orgánu 1. stupně na vyjádření ze dne XX. X. XXXX v podobě písemnosti ze dne XX. X. XXXX pod č. j. SEI-20432/2023/54.102 s názvem Doplnění OZNÁMENÍ o zahájení řízení o neoprávněně čerpané podpoře. Mimo odůvodnění, z jakého důvodu bylo vydáno, a upřesnění, čím původní oznámení rozšiřuje (i z důvodů níže uvedených se doplňuje, že původní oznámení o zahájení správního řízení nemění), opětovně poučuje účastníka řízení o jeho právech.

Že zahájení správního řízení odpovídá dikci § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., již dříve odvolací správní orgán ozřejmil. Že z tohoto rámce v zahájení správního řízení nijak nebylo vybočeno, potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu označený č. 2119/2010, jenž je publikován v jeho Sbírce rozhodnutí, číslo 10/2010, ročník VIII a z něhož vyplývají dvě právní věty k dané (nyní právě řešené) problematice se vztahující.

V první z nich se uvádí, že „*předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit.*“

V druhé je obsaženo, že „*správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.*“

Ani jedna z těchto právních vět vymezených Nejvyšším správním soudem neklade na zahájení správního řízení takové požadavky, jak byly vymezeny účastníkem řízení v podání (vyjádření) ze dne XX. X. XXXX.

Pokud se účastník dovolává postupů podle závěru č. 62 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 26. 11. 2007 a je podle něho vadná odpověď správního orgánu 1. stupně v podobě vypořádání dřívější námitky v napadeném rozhodnutí o tom, že „*obecné vymezení předmětu řízení může mít různé konkrétní podoby v závislosti na povaze konkrétního řízení zahajovaného z moci úřední*“ a že „*v tomto případě nejde o přestupkové řízení.*“, vyjadřuje odvolací správní orgán ztotožnění.

Poukazuje přitom na v odvolání uváděnou citaci zakomponovanou do námitky pod bodem 12, z níž je naprosto zřejmá odlišnost v zahajování řízení o přestupku a v zahajování ostatních řízení. Avšak celkově vzato postupy podle závěrů poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu nepovažuje za postupy pro SEI právně závazné, přidržuje se jejich hodnocení jako „*nezávazných stanovisek k různým složitým problémům, které se týkají výkladu správního řádu [...]*“, jak vyplývá např. z předmluvy k publikaci Závěry poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání z let 2005 až 2021 (vydáno v roce 2022, běžně dostupné na internetových stránkách), jež je podepsána náměstkem ministra vnitra pro řízení sekce legislativy, státní správy a územní samosprávy, předsedou poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání.

K námitce vztahující se k provázanosti kontroly, jejímž předmětem bylo dodržování věcných podmínek, stanovených CR ERÚ pro kontrolované roky podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. a správního řízení, které je vedeno ve věci neoprávněně čerpané podpory podle § 51 zákona č. 165/2012 Sb., odvolací správní orgán předně uvádí, že kontrola není řízením. Čím je, vymezuje § 2 zákona č. 255/2012 Sb., když tento stanoví, že „*kontrolní orgán při kontrole zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů.*“

V oznámení o zahájení kontroly ze dne XX. XX. XXXX pod č. j. SEI-22734/2022/54.101 byl předmět kontroly jednoznačně vymezen, byl zachován i po vydání oznámení o rozšíření předmětu zahájené kontroly ze dne XX. X. XXXX v pod č. j. SEI-20432/2023/54.102; rozšíření se týkalo pouze roků, ve kterých bylo nezbytné kontrolu provést (původním kontrolovaným obdobím byly roky 2020 a 2021, přičemž rozšířeným kontrolovaným obdobím jsou roky 2013 až 2021).

S předmětem kontroly byl v souladu i závěr koncipovaný v protokolu. Postupy správního orgánu ve věci neoprávněně čerpané podpory podle § 51 zákona č. 165/2012 Sb. jsou ovlivněny jinou skutečností. Zákonem č. 382/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále zákon č. 382/2021 Sb.) byla totiž s účinností od 1. 1. 2022 přenesena kompetence ve vztahu k neoprávněnému čerpání podpory na SEI; vyjádřila ji nová díkce druhé věty § 51 odst. 1 měněného zákona, a sice že „*inspekce z moci úřední rozhodne o neoprávněném čerpání podpory a stanoví jeho rozsah podle doby trvání neoprávněného čerpání podpory.*“

V souladu s výše uvedeným odvolací správní orgán ve vztahu k okruhu námitek, majících vztah k zahájení správního řízení, uzavírá, že jak již dříve uvedl, zahájení řízení ve věci neoprávněně čerpané podpory nedostatky netrpí, zákonnost řízení jím není nikterak ovlivněna. Tuto námitku tudíž shledává taktéž nedůvodnou.

Ad 3.

V této souvislosti odvolací správní orgán uvádí, že se ztotožňuje s vyjádřením správního orgánu 1. stupně v napadeném rozhodnutí, a sice že SEI výrobci svým způsobem výpočtu neoprávněně čerpané podpory žádnou daň nedoměruje a odvolací správní orgán k tomu dodává, že také ji ve věci účastníka řízení vůbec neřeší.

V návaznosti odvolací správní orgán vyjadřuje shodu se správním orgánem 1. stupně v otázce považování neoprávněně čerpané podpory za rozdíl mezi plněním, které ve skutečnosti bylo uhrazeno účastníkovi řízení jako výrobci na účet a mezi plněním, které by při správném uplatnění zákonných předpisů mělo být vyplaceno. Odvod z elektřiny vyrobené využitím slunečního záření je stržen a odveden přímo povinně vykupujícím. Na účet příjemce podpory tak už byla připsána částka bez tohoto odvodu. Nelze se tudíž odvolávat na prekluzivní lhůty týkající se daně.

K námitkám k tomuto okruhu odvolací správní orgán uzavírá, že je nelze zhodnotit jako důvodné. Účastníkem řízení je odváděna pozornost od merita projednávané věci, odklání se od něho. Odvolací správní orgán tedy připomíná, že v tomto správním řízení není rozhodováno o otázkách, které se týkají odvodu, nýbrž neoprávněně čerpané podpory, které se účastník řízení dopustil.

Ad 4.

Se stejnou měrou jako v předchozích zhodnotil odvolací správní orgán jako nedůvodné i námitky řadící se do okruhu zahrnutí DPH.

K započítání DPH má odvolací správní orgán oporu v právních předpisech, konkrétně v zákoně č. 526/1990 Sb., podle jehož § 2 odst. 1 je daň z přidané hodnoty považována za součást neoprávněného majetkového prospěchu, když stanoví, že „*podle určených podmínek mohou být součástí ceny zcela nebo zčásti náklady pořízení, zpracování a oběhu zboží, zisk, příslušná daň a clo.*“

K problematice se nepochybně vztahuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 6 A 5/2000-58. Významná je především právní věta, která zní: „*Při uložení pokuty podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, se pro výpočet neoprávněně získaného majetkového prospěchu vychází z ceny účtované odběratelům zahrnující i daň z přidané hodnoty.*“

Jakkoliv je zřejmé, že v daném případě se o uložení pokuty nejedná, je však zcela nezpochybnitelné, že nepřiměřený majetkový prospěch s touto daní počítá. Aktuálnost výpočtu pro neoprávněně čerpanou podporu spočívá v tom, že za východiskový dokument je nutno považovat protokol (o výsledku kontroly), kterým byl nepřiměřený majetkový prospěch prokázán a také vyčíslen. Zákonodárce zahrnul s účinností od 1. 1. 2022 zákonem č. 382/2021 Sb. do § 51 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. změnu kompetence, která již byla dříve uvedena, přísluší SEI v těchto intencích rozhodovat nikoli o nepřiměřeném majetkovém prospěchu, ale o neoprávněně čerpané podpoře.

K problematice započítávání DPH se vyjádřil i Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku č. j. 51 A 28/2019 -106 ze dne 11. 3. 2020 [bod 41], když vypořádal námitku týkající se v jím řešeném případě nezákonnosti napadeného rozhodnutí v tom, že neoprávněně

majetkový prospěch žalobce byl určen včetně částky DPH, která však bude, jako nepřímá daň, odvedena správci daně.

Uvedl, že se zcela ztotožňuje se závěry správních orgánů a ve shodě s žalovaným odkazuje na právní větu rozsudku NSS ze dne 25. 2. 2004, č. j. 6 A 5/2000 – 58: „*Při uložení pokuty podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, se pro výpočet neoprávněně získaného majetkového prospěchu vychází z ceny účtované odběratelům zahrnující i daň z přidané hodnoty. (...) v cenách, které měly být účtovány a stejně tak v cenách skutečně zaplacených odběrateli byla příslušná daň z přidané hodnoty obsažena. Způsob výpočtu neoprávněně získaného majetkového prospěchu zahrnující daň z přidané hodnoty není v rozporu s právním předpisem.*“

Nejvyšší správní soud se tak přiklonil k závěru, že „*nelze ani akceptovat žalobcův názor, že daň z přidané hodnoty je odváděna státu, a tak se jedná vlastně o dvojí postih. Odvod daně z přidané hodnoty na základě daňového zákona nemá charakter postihu. Užití ceny včetně daně při výpočtu proto nemůže mít charakter dalšího postihu.*“ Následně KS v Českých Budějovicích potvrdil, že „*podle § 2 odst. 1 zákona o cenách může být součástí ceny mj. také daň.*“

V souladu s výše uvedeným odvolací správní orgán k okruhu námitek týkajících se započítávání DPH uzavírá, že objasnění vztahu mezi nepřiměřeným majetkovým prospěchem a neoprávněně čerpanou podporou má platnost i pro druhou citaci, započítávání DPH je plně v souladu se zákonnou úpravou cen a odpovídá ustálené judikatuře správních soudů.

Toliko k námitkám, které ve svém odvolání účastník řízení namítal. Nyní odvolací správní orgán odůvodní, proč přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán po detailním přezkoumání spisové dokumentace zjistil, že správní orgán 1. stupně odůvodnění napadeného rozhodnutí, potažmo údaje uvedené v protokolu, opřel o nesprávné údaje, resp. určité částky, obsažené v protokolu, tak poté i v napadeném rozhodnutí, které neodpovídají dodaným podkladům, jež jsou součástí správního spisu. Konkrétně se tedy jedná o tyto údaje včetně uvedení správných údajů:

V protokolu, v přehledové tabulce na str. 17 za rok 2014 za měsíc 7/2014 je ve sloupci „*celkem k výplatě bez DPH*“ uvedena hodnota 205 108,50 Kč, která neodpovídá dodaným podkladům dle spisové dokumentace X. pořadové číslo ve spisu - Odpověď na žádost o informace od XXX XXXXXX, XX, kde v příloze dokumentu je uvedena e-mailová komunikace, ve které je obsažen soubor XXXXX.zip, obsahující složku XXXXX s souborem 7 - 2014.pdf, ve kterém je uvedena jiná hodnota (240 108,50 Kč).

V protokolu je v přehledové tabulce na str. 17 za rok 2015 za měsíc 10/2015 ve sloupci „*celkem k výplatě bez DPH*“ uvedena hodnota 143 838,52 Kč, která neodpovídá dodaným podkladům dle spisové dokumentace X. pořadové číslo ve spisu - Odpověď na žádost o informace od XXX XXXXXX, XX., kde v příloze dokumentu je uvedena e-mailová komunikace, ve které je obsažen soubor XXXXX.zip, obsahující složku XXXXX s souborem 10 - 2015.pdf, ve kterém je uvedena jiná hodnota (143 383,52 Kč).

V protokolu jsou v přehledové tabulce na str. 18 za rok 2017 za měsíce 10/2017 a 11/2017 ve sloupci „*celkem k výplatě bez DPH*“ uvedena hodnota 60 428,80 Kč a 24 904,87 Kč, které neodpovídají dodaným podkladům dle spisové dokumentace X. pořadové číslo ve spisu - Odpověď na žádost o informace od XXX XXXXXX, XX, kde v příloze dokumentu je uvedena e-mailová komunikace, ve které je obsažen soubor XXXXX.zip, obsahující složku XXXXX s souborem 10 - 2017.pdf, ve kterém je uvedena jiná hodnota (60 439,96 Kč) a souborem 11 - 2017.pdf, ve kterém je uvedena jiná hodnota (24 905,87 Kč).

V protokolu v přehledové tabulce na str. 18 za rok 2018 za měsíc 1/2018 je ve sloupci „*celkem k výplatě bez DPH*“ uvedena hodnota 18 727,08 Kč, která neodpovídá dodaným podkladům dle spisové dokumentace X. pořadové číslo ve spisu - Odpověď na žádost o informace od XXX XXXXXX, XX, kde v příloze dokumentu je uvedena e-mailová komunikace, ve které je obsažen soubor XXXXX.zip, obsahující složku XXXXX s souborem 1 - 2018.pdf, ve kterém je uvedena jiná hodnota (18 729,59 Kč).

V protokolu v přehledové tabulce na str. 18 za rok 2018 je ve sloupci „*množství*“ špatně vykázané množství v MWh, které obsahuje hodnoty již uvedené v roce 2017 (rozdílný osvit slunečního záření pro jednotlivé roky a množství se tudíž nemůže shodovat), ale sloupec „*množství elektřiny, na které byla nárokována podpora (RES_18)*“ je uveden se správnými hodnotami.

Z výše uvedeného vyplývá, že bude nezbytné znovu stanovit nepřiměřený majetkový prospěch, resp. neoprávněně čerpanou podporu, a to následujícím způsobem:

Tabulka 1

OBDOBÍ	množství elektřiny, na které byla nárokována podpora (RES_18)	MINUS CENA	výkupní cena podle příslušného CR ERÚ podle roku uvedení výroby do provozu za elektřinu vyrobenou využitím slunečního záření		fakturace společnosti ČEZ Prodej s.r.o. / ČEZ Prodej, a.s.		odvod z elektřiny vyrobené využitím slunečního záření	vyplaceno na účet kontrolované osoby	
			rok	Kč/MWh	Kč bez DPH	Kč vč. DPH 21%		%	
1 až 12 / 2013	115,401	-76,94	2009	13 862,00	1 599 688,66	1 935 530,00	26	1 519 610,93	Kč vč. 21 % DPH
1 až 12 / 2014	133,398	-122,60	2009	14 139,00	1 886 114,33	2 282 051,00	-	2 282 051,00	Kč vč. 21 % DPH
1 až 12 / 2015	140,226	-57,98	2009	14 422,00	2 022 339,37	2 446 962,00	-	2 446 962,00	Kč vč. 21 % DPH
1 / 2016	1,752	0,00	2009	14 710,00	25 771,92	31 184,00	-	31 184,00	Kč vč. 21 % DPH
2 až 12 / 2016	123,262	-87,74	2009	14 710,00	1 813 184,02		-	1 813 095,00	Kč bez DPH
1 až 12 / 2017	73,263	-99,63	2009	15 004,00	1 099 238,05		-	1 099 138,00	Kč bez DPH
1 až 3 / 2018	10,360	-5,89	2009	15 304,00	158 549,44		-	158 544,00	Kč bez DPH
4 až 12 / 2018	61,127	-133,20	2010	14 245,00	870 754,14		10	783 544,58	Kč bez DPH
1 až 12 / 2019	70,043	-588,93	2010	14 530,00	1 017 724,79		10	915 362,74	Kč bez DPH
1 až 12 / 2020	61,540	-559,06	2010	14 821,00	912 084,35		10	820 316,86	Kč bez DPH
1 až 12 / 2021	69,149	-215,52	2010	15 117,00	1 045 264,98		10	940 522,96	Kč bez DPH
Celkem	859,521	- 1 947,49			12 450 714,05			12 810 332,07	Kč

Tabulka 1 shrnuje za uvedená období vždy množství vyrobené elektřiny, zápornou cenu (pokud situace nastala), výkupní cenu pro výrobu nad 30 kW instalovaného výkonu uvedenou do provozu v roce 2009 (pro období 01/2013 až 03/2018), výkupní cenu pro výrobu nad 30 kW instalovaného výkonu uvedenou do provozu v roce 2010 (pro období 04/2018 až 12/2020), fakturaci výrobci bez DPH a s DPH (v období kdy nebyl plátcem DPH) a částku skutečně vyplacenou na účet kontrolované osoby. Tyto údaje vycházejí z výkazů OTE a předložených faktur a jsou tedy vstupním údajem pro výpočet nepřiměřeného majetkového prospěchu. Podle tabulky 1 bylo na účet kontrolované osoby vyplaceno 12 810 332,07 Kč.

Tabulka 2 – viz níže

OBDOBÍ	množství elektřiny, na které byla nárokována podpora (RES_18)	MINUS CENA	výkupní cena podle příslušného CR ERÚ podle roku uvedení výroby do provozu za elektřinu vyrobenou využitím slunečního záření		mělo být fakturováno společností ČEZ Prodej s.r.o. / ČEZ Prodej, a.s.	odvod z elektřiny vyrobené využitím slunečního záření	cena po odvodu	mělo být vyplaceno / vyplaceno na účet kontrolované osoby	
			rok	Kč/MWh				Kč bez DPH	%
1 až 12 / 2013	115,401	-76,94	2010	12 903,00	1 488 942,16	26	1 101 817,20	1 414 497,04	Kč vč. 21 % DPH
1 až 12 / 2014	133,398	-122,60	2010	13 161,00	1 755 528,48	10	1 579 975,63	1 948 786,15	Kč vč. 21 % DPH
1 až 12 / 2015	140,226	-57,98	2010	13 424,00	1 882 335,84	10	1 694 102,26	2 089 463,42	Kč vč. 21 % DPH
1 / 2016	1,752	0,00	2010	13 692,00	23 988,38	10	21 589,55	26 627,16	Kč vč. 21 % DPH
2 až 12 / 2016	123,262	-87,74	2010	13 692,00	1 687 615,56	10	1 518 854,01	1 518 941,45	Kč bez DPH
1 až 12 / 2017	73,263	-99,63	2010	13 966,00	1 023 091,43	10	920 782,29	920 881,86	Kč bez DPH
1 až 3 / 2018	10,360	-5,89	2010	14 245,00	147 572,31	10	132 815,08	132 820,77	Kč bez DPH
Celkem	597,662	-450,78			8 009 074,17			8 052 017,85	Kč

Tabulka 2 vychází z výše uvedené tabulky 1 a respektuje skutečnost, že výroba byla uvedena do provozu v roce 2010, a tedy má nižší výkupní ceny a je jinak zatížena solárním odvodem. V části množství elektřiny opět vychází z výkazů a shrnuje za uvedená období vždy množství vyrobené elektřiny, zápornou cenu (pokud situace nastala). Výkupní cena pro výrobu nad 30 kW instalovaného výkonu uvedenou do provozu v roce 2010 je převzata z příslušných cenových rozhodnutí ERÚ, následující položky jsou pak dopočteny tak, že vyrobené množství je vynásobeno příslušnou výkupní cenou, od které je odečtena záporná cena tam, kde byla stanovena. Tato částka je pak snížena o solární odvod ve výši 26 % (rok 2013) a 10 % (ostatní roky) a navýšena o 21 % DPH v letech, kdy účastník řízení nebyl plátcem DPH. Výsledkem je pak částka, která měla být účastníkovi řízení vyplacena.

Rozdílem celkových částek uvedených v tabulce 1 a tabulce 2 je pak výše nepřiměřeného majetkového prospěchu, resp. neoprávněně čerpaná podpora.

Tento majetkový prospěch byl vyčíslen na hodnotu 1 298 567,08 Kč, avšak rok 2013 byl prekludován, k čemuž se odvolací správní orgán blíže vyjádří níže v tomto rozhodnutí. Výši majetkového prospěchu, resp. neoprávněně čerpané podpory, v jednotlivých letech shrnuje následující tabulka 3.

Tabulka 3

období	vyplaceno na účet kontrolované osoby		mělo být vyplaceno / vyplaceno na účet kontrolované osoby		NMP v období
1 až 12 / 2013	1 519 610,93	s DPH	1 414 497,04	s DPH	105 113,89
1 až 12 / 2014	2 282 051,00	s DPH	1 948 786,15	s DPH	333 264,85
1 až 12 / 2015	2 446 962,00	s DPH	2 089 463,42	s DPH	357 498,58
1 / 2016	31 184,00	s DPH	26 627,16	s DPH	4 556,84
2 až 12 / 2016	1 813 095,00	bez DPH	1 518 941,45	bez DPH	294 153,55
1 až 12 / 2017	1 099 138,00	bez DPH	920 881,86	bez DPH	178 256,14
1 až 3 / 2018	158 544,00	bez DPH	132 820,77	bez DPH	25 723,23
Celkem					1 298 567,08
Celkem po odečtení prekluze 2013					1 193 453,19

Jak bylo nastíněno výše, tak odvolací správní orgán považuje za povinnost vyjádřit se rovněž k provedení nutné úpravy, když součástí výrokové části rozhodnutí správního orgánu 1. stupně již nebude období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, resp. určení, že v tomto období došlo

účastníkem řízení k neoprávněně čerpané podpoře. Tuto změnu si vyžádal běh času, lhůta pro určení, že účastník řízení neoprávněně čerpal podporu ve výši 105 113,89 Kč (po přepočtu odvolacího správního orgánu) v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, uplynula ve smyslu poslední věty § 51 odst. 4 zákona č. 165/2012 Sb. dne 1. 1. 2024.

Nepřiměřený majetkový prospěch, resp. neoprávněně čerpaná podpora, byla nově vyčíslena na hodnotu **1 298 567,08 Kč** za kontrolované roky, ale vlivem prekluze za rok 2013 je nezbytné ji ponížít na hodnotu **1 193 453,19 Kč**.

Odvolací správní orgán přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí především z důvodu, upravení výše neoprávněně čerpané podpory, a to ve prospěch účastníka řízení, jelikož byly jednotlivé získané částky, a tudíž i celková výše neoprávněně čerpané podpory, přepočítány a sníženy oproti původním hodnotám, stanoveným v napadeném rozhodnutí. Účastník řízení tedy nebyl na svých procesních právech zkrácen. Proto odvolací správní orgán, i s ohledem na zásadu procesní ekonomie stanovenou zákonem č. 500/2004 Sb., zvolil tento postup.

V návaznosti na výše uvedené odvolací správní orgán uzavírá, že podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb. bylo v řízení o odvolání rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 4. července 2024

Ing. Pavel Gebauer

ústřední ředitel

(podepsáno elektronicky)